

Steinar Haga Kristensens

(vanskelig periode) - ULTRAIDENTIFIKASJONSPAVILJONG

Brukerveiledning

skrevet av Eirik Senje, 18.03.2021, Oslo

Paviljong

Som samlende element for lystige aktiviteter står paviljongen for seg selv. Den står for seg selv som et tilskudd til bygningskroppen – hovedkroppen - åsted for midlertidige aktiviteter i et offentlig, semi-privat eller privat miljø – et destillert miljø for sosialiseringens skuespill i privat eller offentlig regi. Et regnværsskur for en usikker solskinnsdag. For romantiske koblinger i en park et sted kanskje, intime utvekslinger i en kursorisk representasjon av tilholdsrom - tak over hodet. For romantiske svermerier mellom ideologi, subjekt, masse - felles skjebner, store og små drømmer. Et midlertidig tempel.

Et skuespill orkestrert for gudene kan bare spilles en gang, av naturlige grunner: hvem vil se en tragedie som gjentar seg og gjentar seg i det uendelige? Der er de igjen, dette tar jo aldri slutt! Eller det kanskje heller sånn: At det som bare skjer én gang er komedie? Et komisk avvik?

Identifikasjon

Hvem ser seg over skulderen?

Orpheus ser seg over skulderen: Der er hun, Eurydike, og ingenting var forgjeves - min heltemodige kjærlighet er bevitnet, det er sikkert! Å, men min elskede er jo ikke meg... dette hadde jeg helt glemt..

Venus Kallipygos – også kjent som «Venus med den vakre bakdelen» - ser seg også over skulderen, i flere varianter, bakdelen avkledd, eller mer blygt dandert under draperier. Bakover mot det som er forgjengelig (det transitoriskes nådeløse skue skiller meg brutalt fra å leve i nuet – arme meg, uhu!)? Mot den andres blick? Den andres blick som produkt? Betrakterens blick som plan? Ikke godt å si, det er jo tross alt bare litt marmor vi har her, hogget ut etter en eller annen tilsynelatende ganske erotisk plan.

Andre?

Angelus Novus (Paul Klee) ser bakover, fjettet av historien – en eneste sammenhengende katastrofe som kaster det ene vraket etter det andre oppå hverandre, en vind blåser fra paradiset og sender engelen ugjenkallelig inn i fremtiden med ryggen mot reiseretningen (W. Benjamin, (mer eller mindre).

Mytologi? Geografi? Arkitektur?

For herværende situasjon: Kroppen som skjuler figurer bak sin rygg og ser seg over skulderen (Så mange det er av meg!). Figurens kropp vender vekk fra billedflaten, inn i bildet. Figuren, noe misformet, grov, nakken vridd litt for langt, blikket vendt vekk fra bildets interne rom. Jeg utgår fra dette skapet, denne stolen, denne uformelige klumpen, disse abstraksjonene. Mine byrder, mine venner - mine egenskaper! Min fortid! Min fremtid! In hoc signo vinces.

Identifikasjon

Jeg vil vite hvem du er – vis meg din despot.

Jeg er i hvert fall ikke helten i denne fortellingen – helten ser seg ikke tilbake, helten tviler ikke på sine egne krefter. Og heltens kropp eksploderer i hvert fall ikke i fragmenter. Og fragmentene av heltens kropp organiserer seg i hvert fall ikke rundt tegn.

Despotiske betegnelser?

Jeg bærer på noe. Jeg konstruerer meg selv gjennom det jeg bærer på. Jeg konstruerer meg selv gjennom den andre som ser på meg. Menneske som menneske..

Se – jeg er et menneske! Så det er sånn mennesket ser ut! Jeg har blitt fortalt! Har du hørt de gode nyhetene?

Identifikasjon

Relasjonen mellom objekt og betrakter («betrakter», ha!):

Jeg liker den / Jeg liker den ikke. Den liker meg / Den liker meg ikke. Den liker meg / Jeg liker den. Jeg liker den / Den liker meg. Den liker meg / Den liker meg. Jeg liker den / Jeg liker den.

Her svermer vi for hverandre og konkurrerer om å danse den vakreste og kløktigste og mest utsøkte dans. De andre gjestene er fjetret, totalt oppslukt av vår grasiøse forestilling. Men hysj, jeg tror jeg hører noe - hva er den lyden? Krafsing, kryping, dempede stemmer.. lyden av konspirasjon! Hei, glasset mitt! Hvor er vinen? Hvem drakk all vinen mens vi danset? Hvem har fortært kanapeene? Den helstekte grisen? Bare sølvtøyet... bare sølvtøyet er urørt...

Identifikasjon

Orpheus vet ikke sin arme råd – den elskede Eurydike er bitt av en slange – hvilken arm skjebne, hvilken urettferdighet! Her er det bare én ting å gjøre – min vakre sang kan jo tross alt få selv trær og steiner til å danse, hva er vel et litt dødelig gift?

Når jeg ser tilbake på det, så virker det opplagt for meg at kilden til all min ulykke i livet var at _____ ikke elsket meg tilstrekkelig og ikke ga meg nok oppmerksomhet.

Venus ser seg også over skulderen. La oss si det er en antatt betrakter der - kanskje en smakfullt dandert flaneur en gang på 1800 tallet - de ser ut til å betrakte hverandre, men faktisk, utrolig nok, er begge subjektene blikk fiksert, fjetret, av et punkt midt imellom de to figurene, der en eller annen usynlig attraksjon svever - tilsynelatende uanfektet - mens den bades i oppmerksomhet.

Jeg ser meg også over skulderen: Min kropp er et omsvermet objekt som svermer om objekter. Representasjoner av representasjoner av nonrepresentativitet – ikke abstraksjon; abstrakt! Sjokk! Forferdelse! Du kan få spise suppe, men bare med denne silen.

Eller blir jeg sett på over skulderen av meg selv? Jeg er den andre! Den andre er meg! Hva gjør jeg da, i så fall?

Paviljong

Dette er ikke en lineær konstruksjon – i likhet med denne teksten er den nok ment å bli bevandret. Et vindstille paradis hvor porten lukker oss inne? Et limbo? En skyggeverden? Et sted hvor ingenting skjer?

Det ser ut til å være forskjellige arkitekturer her, organisert etter obskure møtende kontaktflater som gnisser mot hverandre og utløser forskjellige manifestasjoner langs møtepunktene – her blir man badet i sol, der blir man søkkvåt; andre steder kjælt for og lekt med av en mild og omtenksum sommerbris.

Et menasjeri. En katastrofesone. En byggeplass! Et vindstille paradis hvor porten er lukket, men jeg tror jeg kan se et hull i gjerdet som bygningsarbeiderne har laget for seg selv – som alle vet nytter det dårlig å sperre en håndverker inne i et redskapsskjul.

Identifikasjon

Hvor er arbeidet mitt? Jeg kan ikke finne det.. her er nok av arbeid, men hvor er mitt? Skal jeg lete etter det?

Bedre kanskje, å ta et steg til siden: fantes det et sted et jeg? Hva var i barnets uhildede representasjonsverden? Var det i det hele tatt representasjon? Spontan manifestasjon av (under) bevissthetens fabrikk? En underdivisjon av familiefabrikken opprettet for å konkurrere i fremtidens territorier (markeder)? Mitt autentiske selv? Hvor kom denne uglen fra? Er den en konstant? Kan den bli en konstant? Er den en annen enn denne andre? Hva kan man (eventuelt) utlede fra en slik konstant? Kan generaliteten produsere et unntak? Hva hvis den kunne gjenoppfinnes (som avvik?) Finnes det en vei utenom aksiomet som vil oppstå fra gjennomsnittet?

Jeg erklærer dette bildet for en autonom sone (du kan bare ta med deg bibelen din og gå, jeg trenger hverken deg eller det slibrige åndelige prosjektet ditt (hva det enn var du het))!

Identifikasjon

Kroppen min er et omsvermet objekt. Kroppen min er en omsvermelse, rundt meg svermer objekter. Kroppen min svermer rundt dette objektet som svermer rundt min kropp. Så det er meg – det er altså dette jeg skulle være! Men jeg vil også være den, og den – og ikke minst den!

Og ikke bare det! Jeg er en triangulering bestående av adresse, lokasjon og en nonsensisk tegnsekvens. Jeg er et skap tilpasset et hjørne, møtepunktet mellom to vektorer, en avbrytelse. Jeg er en symbolsk mikrotransaksjon mellom --- og +++ . Plasseringen min lar seg beregne med særdeles lav feilprosent. Så det var dette som var meg! Og der er jeg også! Og der!

Vår kroppslige union er et guddommelig uttrykk for sunne kjerneverdier og økonomisk sunn fornuft – her går ikke en dråpe til spille! Alt rasjonaliseres og utføres etter det velsignede navnets vilje. Økonomien vår er sunn, sammenkomsten vår kraftig og smakfull.

Paviljong

Jeg er hjemme, velkommen til mitt hjem. Mitt hjem er overalt. Bli med meg på en spasertur i det som er mitt hjem. Er du bak meg? Følger du etter? Kan du se hva jeg har bak ryggen? Jeg har blitt bedt om å bære på noen ting, men ingen har fortalt meg hva, og jeg klarer ikke helt å se – jeg ble bedt om å ikke sette dem fra meg. Du må nesten lede meg, for jeg er opptatt med å se på deg og kan ikke se hvor jeg går.

Ornamentet er en integrert del av brukeropplevelsen, måten du bruker ornamentet på innebærer ornamentets innhold. Dette er brukergrensesnittet. Brukergrensesnittet har ikke noe innhold, men er ikke uten innhold: innholdet er hvordan du bruker det. Hvordan du bruker grensesnittet. Grensesnittet og brukeren er innholdet. Dette er ornamentet.

Identifikasjon

Det er Venus! Venus vil du skal vite at hun vet – elskereren er en utvidelse av et delobjekt, den eksploderte kroppen som svermer rundt navnet. Historien er en utvidelse og iscenesettelse av nuet. Historien er alt det jeg ikke kan få her og nå.. hvis bare... hvis bare...

Det er Orpheus! Orpheus snur seg lengselsfullt mot sin elskede – poeten kan ikke motstå romantikken. Tilbake til underverdenen, til de stille sletter, du kan ikke vekkes til live igjen, og således er din fortapelse også min. Kroppen min rives i filler. Vent nå litt - der har vi det jo (!!): Orpheus ser seg over skulderen: Der er hun, Eurydike, og ingenting var forgjeves - min heltemodige kjærlighet er bevitnet, det er sikkert! Å, men min elskede er jo ikke meg.. dette hadde jeg helt glemt..

Eller, var det sånn at det var akkurat sånn det var? Var det bare et delirium jeg hadde fra begynnelsen av, at jeg i det hele tatt kunne overlevd dette tapet av meg selv? En drøm... jeg drømte jeg kunne leve uten et bankende hjerte..

Figurens kropp vender vekk fra billedflaten, inn i bildet. Figuren, noe malformet, grov, nakken vridt litt for langt, blikket vendes vekk fra bildet - mot – betrakteren? Bildet vet det blir betraktet. Kunstneren har laget et bilde. Kunstneren vet at bildet blir betraktet. Kunstneren lager bildet på tross av det kunstneren vet. Kunstneren lager bildet på tross av det kunstneren ikke vet. Kunstneren blander farger og maler et bilde av en figur som ser seg over skulderen. Reproducerer bildet mekanisk. Bildet ser seg over skulderen. Et annet bilde på bildet. Og bildet reproduisert med et annet på. Bildet re-produisert. Bildet går fra å være bilde til å bli avatar. En reserve. Et mellomspill. Betrakter og bilde som ett. Du er denne figuren, vær så god, dere er identiske. Du er identisk med denne figurens handlingsrom. Du er over.

(vanskelig periode)

Akk, vi er alle forbrytere her, skyldige i den største av alle forbrytelser: å ikke leve livet til det fulle.. som fanger sleper vi fortiden bak oss som en lenket jernkule: hvis bare... hvis bare... jeg kan enda.. jeg kan enda.. Når jeg ser tilbake på det, så tror jeg nok at kilden til all min ulykke i dette livet var at _____

Ultraidentifikasjon

Hvordan føles det å måtte gjennomleve det hele enda en gang?

«Jeg ville gjort det annerledes, selvfølgelig. Hvis jeg bare hadde visst! Hvorfor var det ingen som fortalte meg at jeg skulle bli nødt gjenoppleve det hele i hvert eneste tryglende blick jeg møter på gata, og ikke minst – mine barn! Akk ja, for sent nå å gjøre slutt på det hele, skaden er allerede skjedd, det er bare å gjøre det beste ut av det.»

Se, hva er det? Hva er det for noe? Se på dem! Betrakteren: Se! Se! Så det var det det var– det var den tingen! Det var det jeg visste. Det var meg, det var et speil for meg! Der er jeg, det er jeg som er der i speilet! Ikke en fremmed. Aldri en fremmed, ikke engang en omvendt meg i miniatyr. Betrakteren har glemt glemsomheten, den forsvant allerede før den lærte seg å si ma-ma, pa-pa. Meg! Meg! Kunstneren: Se! Se! Hva er det for noe? Det er meg, der er jeg, du er meg men ikke som meg.. Der er jeg! Bildet peker tilbake: og hva representerer du, om jeg tør spørre? Nei, dette har allerede skjedd – prøv igjen: Hva sier bildet? Bildet snur seg. Bildet er ikke et bilde. Bildet er ikke engang et forsøk på å være et bilde. Bildet er materialitet, men materialiteten er ikke materialitet - like lite som kroppen er materialitet – det er betingelsen. Her er din fasong. Hva du inneholder betyr ingenting. Hvor du kommer fra betyr ingenting. Du er aktivitet - du kan ikke unngå din egen aktivitet - det er en energi i deg som ikke engang lar seg avgi med ditt siste pust. Du er en observatør, alltid velinformert, selve bildet på dannelsen. Arbeidet må fortsette, ubetinget. Du kan ikke putte arbeid i arbeidet - arbeidet er arbeidet, og det er ikke noe ikke-arbeid eller arbeid uten arbeid. Vær så god, dere er identiske. Du er over - lenge leve deg!

Men jeg, er jeg virkelig så dypt involvert i strukturer? Hvem holder sin hånd over meg, over oss? Hva hvis min draging mot døden var .. mot tilblivelse? Død er noe som skjer med andre - hvorfor ikke også meg? Hvis i morgen, hvorfor ikke i dag? Hvorfor ikke mens jeg enda puster? Mine utsøkte redskap, mine mange sympatier, mangler, motstandere - løv i vinden, for lette til å bære på.. Her kommer jeg! Aksepter meg! Ikke avvis meg! Ikke glem meg!

I min favn skal du forgå og gjenoppstå. Kom hit og få en klem av en som deg. Jeg er som deg. Jeg er en av deg.

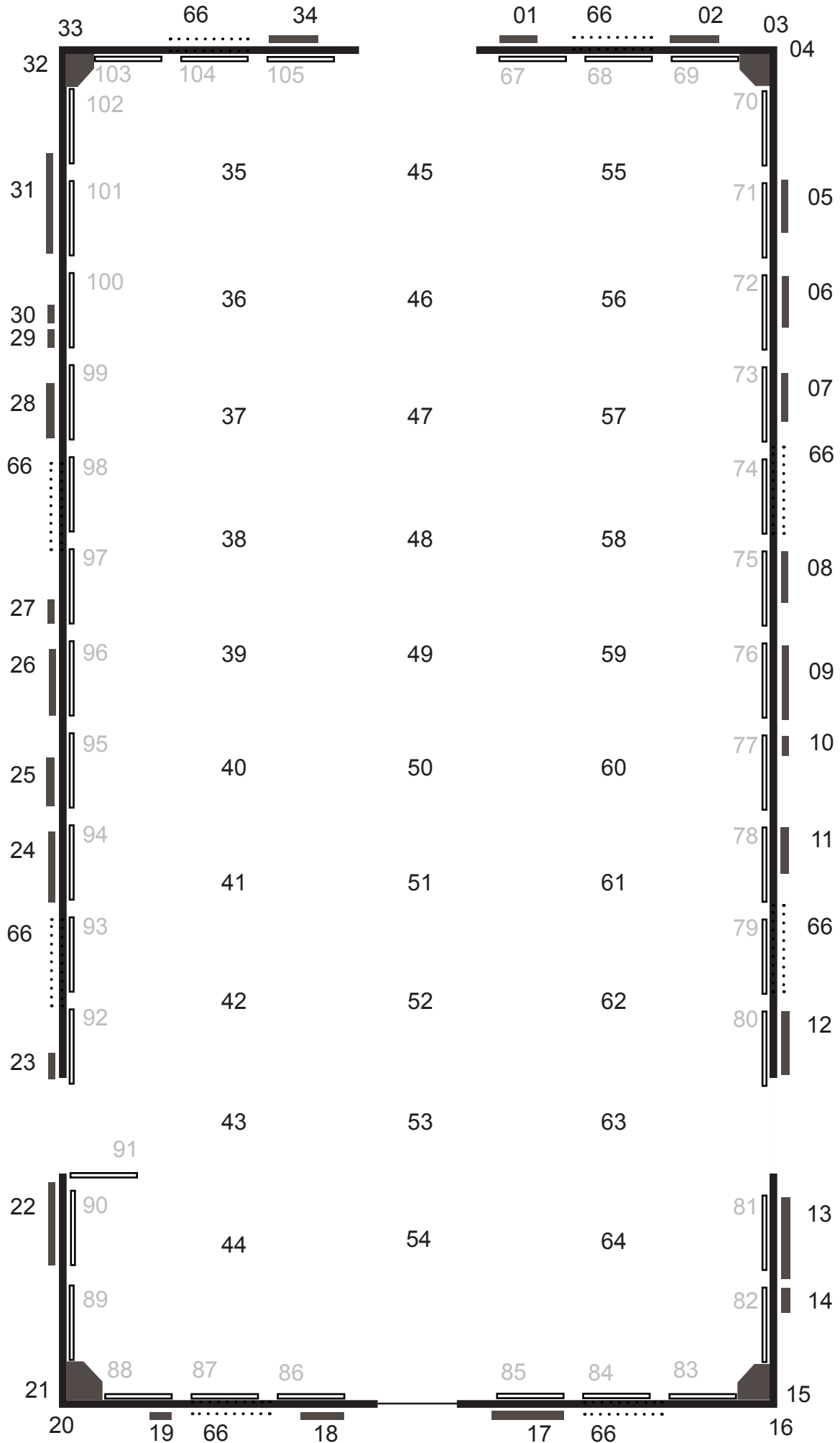
Og nå?

«The intersubject will not claim space, but leave space, space as sign sympathetic to its counter sign. This is basic relational activism, always on parole, for new lingual territories to un-claim» (Veary Tall).

Paviljong

Strukturen har en bakside. Alt som trengs er en bestemt geografi, en arkitektur, en aktivitet. Arkitekten, byggherren, bestiller et flott lysthus. Formannen leder fra første spadetak arbeidet, med stø hånd og etter alle økonomiseringens regler og kunster mot fullføring av arbeidsplanen innen vedtatte rammebetingelser. Bak den glatte grunnvollen strukturen hviler på - murt inn, gravd ned - er steinenes uvedkommende men ufravikelige baksider med sine fragmenterte former og strukturer. En kode i koden, sprekker mellom argumentene som noe siver ut gjennom: murerne risser inn obskøne fraser og epiteter der ingen kan se dem, kirurgen gir pasienten et overraskende fremmedlegeme i bytte mot en funksjonssvikt, hele landsbyen unntatt presten var etter tur den som tisset i brønnen mens ingen så dem fordi det var søndagsgudstjeneste. Tablået fullføres ved å folde det over mot midten og vri den ene enden en halv gang før de to sammenføyes, slik at man står igjen med en eneste sammenhengende broket flate.

Verksliste
Steinar Haga Kristensens
(vanskelig periode) - ULTRAIDENTIFIKASJONSPAVILJONG
 Trondheim Kunstmuseum 2021

01

Das totale Desinteresse #03

Traditional Fresco on High fire stoneware
58x48x14cm
2021

02

Teppe flis

Tjæredrev, acrylic paint, PVC, sketches on paper.
56x50x4 cm
2021

03

Hjørneskap #02

(- *ultraidentifikasjonspaviljong 2021*)
62x42x42 cm
2021

04

Owl bowl #06

High fire stoneware
10 x 25 x 25 cm
2021

05

Fru Europa

Traditional Fresco on High fire stoneware,
epoxy, carpet glue, granite stone, polyurethan
foam, epoxy
48 x 55 x 50
2021

06

Self Embrace

Ceramics, fresco
50x50x3cm
2017

07

Das totale Desinteresse #01

Ceramic, fresco
61x55x9cm
2017

08

Korridor tema

Traditional Fresco and limestone paint on High
fire stoneware
56x58x3,5cm
2021

09

Betrakterskap #01

Tempera and oil on linen canvas, wooden
stretcher bar, pinewood, PLA print
93x84x6 cm
2021

10

Bruine Periode (Brown Period) #01

Ceramics, fresco, tapestry
177x30cm
2017

11

Democracies square

High fire stoneware
61x52x12 cm
2021

12

Democracy lump

Fresco: wood, metal grid, limestone, sand,
dolomite, straw, horse hair, pigments,
aluminium framing
50,5 x62x6 cm
2021

13

Betrakterskap #03

Tempera and oil on linen canvas, wooden
stretcher bar, pinewood, PLA print
79,5x100x5 cm
2021

14

Barneklede 01

wool crochet
2012

15

Owl bowl #03

High fire stoneware
11,5x30x30 cm
2021

16

Hjørneskap #01

(- *ultraidentifikasjonspaviljong 2021*)
62x42x42 cm
2021

- 17**
Kranke Propheten mit Ähnlichkeiten
Fresco: wood, metal grid, limestone, sand, dolomite, straw, elk hair, pigments, aluminium framing
6x52,5x91,5 cm
2021
- 18**
Angst Total (Glass mosaic variation 2016)
Glass mosaic, oak frame, limestone, sand
55x46cm
2016
- 19**
Barneklede 02
wool crochet
2012
- 20**
Hjørneskap #03
(- *ultraidentifikasjonspaviljong 2021*)
62x42x42 cm
2021
- 21**
Owl bowl #05
High fire stoneware
10x25x25 cm
2021
- 22**
Laftet element
blued pinewood, tjæredrev, wood tar
33x94x4 cm
2021
- 23**
Hvilende tosomhet
Traditional Fresco on High fire stoneware
45x30x8 cm
2021
- 24**
Betrakterskap #04
Tempera and oil on linen canvas, wooden stretcher bar, pinewood, PLA print
100x79,5x5 cm
2021
- 25**
Das totale Desinteresse #02
Ceramic, fresco
62x55x9cm
2017
- 26**
Prophète malade 2015
Glass mosaic, oak frame, limestone, sand
130x75x4cm
2015
- 27**
Fountains
aquarelle on paper, plywood
27x37 cm
2013
- 28**
Self Embrace system
Fresco: wood, metal grid, limestone, sand, dolomite, straw, elk hair, pigments, aluminium framing
6 x 62,5 x 53 cm
2021
- 29**
Total penetration 2021 (lokal kunsthistorie)
Cardboard, sand, spray-paints, Modell clay
65x7x7cm
2021
- 30**
Gastrostomi servise
(*prototype no.1: sprøyteskål med helning*)
raku fired earthenware
4x5x19cm
2012
- 31**
Betrakterskap #02
Tempera and oil on linen canvas, wooden stretcher bar, pinewood, PLA print
101x112,5x5 cm
2021
- 32**
Hjørneskap #04
(- *ultraidentifikasjonspaviljong 2021*)
62x42x42 cm
2021

33

Owl bowl #04

High fire stoneware

11,5x30x30 cm

2021

34

Uglebukettenighet

Fresco: wood, metal grid, limestone, sand, dolomite, straw, horse hair, pigments, aluminium framing

6 x 62 x 50,5 cm

2021

35

Pissing man and pissing woman

(lamp variation) #01

PLA print, ach wood, pigments, epoxy, dimmable Led light

50x31x25 cm

2020

36

Ultraidentifikasjon #01

Traditional Fresco on High fire stoneware

43x53x36 cm

2021

37

Ultraidentifikasjonspaviljongbarrier - vase #01

Traditional Fresco on High fire stoneware

37x34x35 cm

2021

38

Krympende kulisser #01

Traditional Fresco on High fire stoneware,

PLA print, epoxy

47x38x23 cm

2021

39

(vanskelig periode)

-ULTRAIDENTIFIKASJONSPAVILJONG #02

High fire stoneware, linen canvas, acrylic

107x46x46 cm

2021

40

Landscape and tiles

Jesmonite, polyurethane foam

11x27x31cm

2021

41

Currently untitled

Ceramics, fresco

47x22x18 cm

2017

42

Scepticisme du doute #02

Ceramics, fresco

37x54x37 cm

2017

43

Studie 03

High fire stoneware

25x13x20cm

2021

Studie 04

High fire stoneware

22x13x20cm

2021

Studie 05

High fire stoneware

23x14x20cm

2021

Studie 06

High fire stoneware

25x13x22cm

2021

44

Pissing man and pissing woman

(lamp variation) #03

PLA print, ach wood, pigments, epoxy, dimmable

Led light

50x31x25 cm

2020

45

Self Embrace Vase

High fire stoneware

44x26x30 cm

2021

46

Indoktrinerings anstalt

Pine wood, PLA prints, epoxy, leather

91x50x41 cm

16.02.2021

47

Labyrinth element
High fire stoneware
40x37x37 cm
2021

48

Syk profet kuppel
Traditional Fresco on High fire stoneware,
epoxy, grafitt granulat
2021

49

Snorre Sturlason reincarnated
Granit, glue, oil paint
37x20x23 cm
2006

50

Trappe system
Cardboard, acrylic paint.
12x35x44 cm
2021

51

(Brun Periode Kino)
ULTRAIDENTIFIKASJONSPAVILJONG #02
High fire stoneware, linen canvas, acrylic,
Faber-Castell pencils.
92x62x62 cm
2021

52

Caryatidisimo
Traditional Fresco on High fire stoneware
26x49x38 cm
2021

53

Hyttesene
High fire stoneware
26x46x40cm
2021

54

Profil prophète malade
Ceramics, fresco
44x36x21 cm
2017

55

Pissing man and pissing woman
(lamp variation) #02
PLA print, ach wood, pigments, epoxy, dimmable
Led light
50x31x25 cm
2020

56

Ultraidentifikasjon #02
Traditional Fresco on High fire stoneware
43x53x33 cm
2021

57

Ultraidentifikasjonspaviljongbarrier - vase #01
Traditional Fresco on High fire stoneware
40x31x42 cm
2021

58

Krympende kulisse #02
Traditional Fresco on High fire stoneware, PLA
print, epoxy
47x38x23 cm
2021

59

(vanskelig periode)
-ULTRAIDENTIFIKASJONSPAVILJONG #01
High fire stoneware, linen canvas, acrylic
85x46x46 cm
2021

60

Pérorer #05
Traditional Fresco on High fire stoneware
10x47x17 cm
2021

Pérorer #06

PLA print, Jesmonite, acrylic paint
10x10x48cm each
2021

61

Owl bowl #01
High fire stoneware
14x40x40 cm
2021

Owl bowl #02

High fire stoneware
14x40x40 cm
2021

62

Scepticisme du doute #01
Ceramics, fresco
42x34x40 cm
2017

63

Heteronormativity dome element
Traditional Fresco on High fire stoneware
12x43x33 cm
2021

Identifikasjonselement #01

Traditional Fresco on High fire stoneware,
epoxy
27,5x39x14 cm
2021

Identifikasjonselement #02

Traditional Fresco on High fire stoneware,
epoxy
27,5x39x14 cm
2021

64

Pissing man and pissing woman
(lamp variation) #04
PLA print, ach wood, pigments, epoxy,
dimmable Led light
50x31x25 cm
2020

65

ULTRAIDENTIFIKASJONSPAVILJONG
4 chabbel Interaktive Videogame
Concept and directions:
Steinar Haga Kristensen
Game development and programming: Magnus
Andreas Hagen Olsen and Midtjysk 3D service
3D scans: Thomas Bremersteth and Steinar
Haga Kristensen.
Sound: Steinar Haga Kristensen.
2021

Web eddition at

[http://www.steinarhagakristensen.org/
ULTRAIDENTIFIKASJONSPAVILJONG.html](http://www.steinarhagakristensen.org/ULTRAIDENTIFIKASJONSPAVILJONG.html)

66

(vanskelig periode)-
ULTRAIDENTIFIKASJONSPAVILJONG
4 chabbel Videoinnstallation
Legth: variable
2021

67 - 105

Jubileum 2020
Serie på 39 intaglio/relief print
Edition: 3 + 1ap
Material: 350 gram
hel limt Hahnemühle paper, Charbonnel oil ink
Size: 107 x 79 cm
Framed: 112 x 84cm
2020